

DOMSTOLENS DOM
AF 1. JULI 1965¹

Alfred Toepfer og Getreide-Import-Gesellschaft
mod EØF-Kommissionen

Forenede sager 106 og 107/63

S a m m e n d r a g

1. *Retsakter fra en institution — søgsmål fra private mod en beslutning rettet til en anden person — beslutning som berører den umiddelbart — begreb (EØF-traktaten, artikel 173)*
2. *Retsakter fra en institution — søgsmål fra private mod en beslutning rettet til en anden person — beslutning som berører dem individuelt — begreb (EØF-traktaten, artikel 173)*
3. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — beskyttelsesforanstaltninger truffet af medlemsstaterne — Kommissionens beføjelser — karakter — gennemførelse ved beslutninger som berører de pågældende umiddelbart (EØF-traktaten, artikel 73, Rådets (EØF) forordning nr. 19 af 4. april 1962, artikel 22, stk. 2, Amtsblatt der Europäischen Gemeinschaften af 20. april 1962, s. 942/62).*

1. En beslutning fra Kommissionen, som skal gennemføres straks, berører den pågældende umiddelbart i den betydning, der er forudsat i EØF-traktatens artikel 173, stk. 2.
2. Jf. sammendrag nr. 1 i sag 40/64.
3. Da en beslutning fra Kommissionen om ændring eller afskaffelse af medlemsstater-

nes foranstaltninger til beskyttelse af kornmarkedet skal gennemføres straks, er den umiddelbart anvendelig og berører de pågældende borgere umiddelbart i lige så høj grad som de foranstaltninger, den erstatter. Det samme gælder en beslutning, der opretholder beskyttelsesforanstaltninger, da den ikke alene indeholder en bemyndigelse, men umiddelbart gør disse foranstaltninger gyldige.

I de forenede sager 106 og 107/63

KOMMANDITSKABET ALFRED TOEPFER, med hovedsæde i Hamburg, repræsenteret af sin eneprokurist, August Schultz (106/63),

og

ANPARTSSELSKABET GETREIDE-IMPORT-GESELLSCHAFT, med hovedsæde i Duisburg, repræsenteret af forretningsførerne Wilhelm Specht og Wilhelm Breder (107/63),

1 — Processprog: Tysk.

bistået af: Walter Hempel, advokat i Hamburg, og (alene vedrørende sag 107/63) K. Redeker, advokat i Bonn, med valgt adresse hos advokat Georges Reuter, Luxembourg, 7, avenue de l' Arsenal,

sagsøgere,

mod

KOMMISSIONEN FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB, bistået af: Klaus-Dieter Ehlermann, medlem af de europæiske udøvende organers juridiske tjeneste, med valgt adresse hos: Henri Manzanarès, sekretær i de europæiske udøvende organers juridiske tjeneste, 2, place de Metz, Luxembourg,

sagsøgte,

angående annullation af Kommissionens beslutning af 3. oktober 1963 om tilladelse til Forbundsrepublikken Tyskland til at bibeholde beskyttelsesforanstaltningerne ved indførslen af majs, hirse og sorghum (63/533/EØF),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten Ch. L. Hammes, afdelingsformændene A. M. Donner (refererende) og R. Lecourt, dommerne L. Delvaux, A. Trabucchi, W. Strauß og R. Monaco,

generaladvokat: K. Roemer
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Præmisser

V e d r ø r e n d e s a g e n s a n t a g e l s e t i l r e a l i t e t s -
b e h a n d l i n g

Ifølge sagsøgte berører den anfægtede beslutning, der ikke er stilet til sagsøgerne, ikke disse umiddelbart og individuelt i overensstemmelse med traktatens artikel 173, men alene gennem den omstridte beskyttelsesforanstaltnings virkninger, dvs. middelbart. Da denne beskyttelsesforanstaltning er alment udformet og gælder for alle importører, der kunne tænkes at anmode om importlicenser i perioden fra den 1. til den 4. oktober 1963, angår hverken den selv eller den beslutning, hvorved den opretholdes, sagsøgerne individuelt.

Vedrørende udtrykket »umiddelbart berørt«

Kommissionen afgør i henhold til artikel 22 i forordning nr. 19, når en medlemsstat har meddelt, at den har indført beskyttelsesforanstaltninger ifølge nævnte artikels stk. 1, inden for en frist på 4 arbejdsdage fra denne meddelelse, om disse foranstaltninger skal opretholdes, ændres eller afskaffes. Kommissionens beslutning skal i henhold til artikel 22, stk. 2, sidste afsnit i denne forordning, gennemføres straks.

En beslutning fra Kommissionen om ændring eller afskaffelse af beskyttelsesforanstaltninger er herefter umiddelbart anvendelig og berører de pågældende borgere umiddelbart i lige så høj grad som de foranstaltninger, den erstatter. Det ville imidlertid være inkonsekvent at tillægge en beslutning, der opretholder beskyttelsesforanstaltninger, en anden virkning. Thi en sådan beslutning indeholder ikke alene en bemyndigelse men gør umiddelbart disse foranstaltninger gyldige. De beslutninger, der udstedes i henhold til artikel 22, stk. 2, 3 og 4. afsnit i forordning nr. 19, berører således de pågældende umiddelbart.

Vedrørende udtrykket »individuel berørt«

Det er ubestridt, at der, takket være Kommissionens beslutning af 12. oktober 1963, hvorved der fastsattes nye franko grænsepriser for indførslen af majs til Forbundsrepublikken Tyskland fra den 2. oktober, ikke længere fra denne sidste dato forelå en sådan fare, som de opretholdt beskyttelsesforanstaltninger skulle imødegå. Disse foranstaltninger berørte altså alene importører, der havde anmodet om importlicenser i løbet af den 1. oktober 1963. Man kunne allerede inden den 4. Oktober, den dag, hvor den anfægtede beslutning blev truffet, fastslå disse importørers antal og navne. Kommissionen burde vide, at dens beslutning alene berørte disse importørers interesser og retsstilling. De således opståede faktiske omstændigheder kendetegner de nævnte importører, herunder sagsøgerne, i forhold til alle andre personer og individualiserer dem på lignende måde, som en beslutnings adressat.

Følgelig er indsigelsen om, at sagen skal afvises fra realitetsbehandling, ubegrundet; sagerne kan påkendes.

V e d r ø r e n d e r e a l i t e t e n

Bortset fra forskellige anbringender om overtrædelse af væsentlige formforskrifter og magtfordrejning støtter sagsøgerne deres søgsmål på anbringendet om, at der er sket en krænkelse af traktaten og dennes gennemførelsesbestemmelser. De gør med henblik herpå først og fremmest gældende, at betingelserne i artikel 22 i forordning nr. 19 ikke har været opfyldt.

Den anfægtede beslutning er begrundet på følgende måde:

»Der blev den 1. oktober 1963 indgivet ansøgninger om importlicenser med forudfastsættelse af importafgiftsbeløbet for meget store mængder til de kompetente myn-

digheder i Forbundsrepublikken Tyskland; en imødekommelse af disse ansøgninger ville have ført til, at der i januar var blevet indført betydelige mængder majs i Forbundsrepublikken til priser, der lå betydeligt under tærskelprisen.

Derved blev det tyske kornmarked truet af alvorlige forstyrrelser, der ville kunne bringe de i artikel 39 i traktaten opstillede mål i fare.«

Sagsøgte har hertil både under den skriftlige og den mundtlige procedure nærmere forklaret, at der ville være sket et prissammenbrud på majsmarkedet, hvis de mængder, som fremgik af ansøgningerne af 1. oktober 1963, var blevet tilbudt til priser, der efter sagsøgtes beregninger ville have ligget på under DM 70,— pr. ton og dermed 16—17 % under tærskelprisen. Selv om der i Tyskland kun dyrkes lidt majs, så ville en sådan forstyrrelse af majsmarkedet dog navnlig have bragt de i artikel 39 i EØF-traktaten tilstræbte mål i fare, som består i gennem tilfredsstillende fremstillingspriser at stabilisere markedet og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard. Et sådant prissammenbrud ville faktisk have haft farlige indvirkninger på det tyske marked for en kornsort, som dyrkes i Tyskland, og som ifølge Kommissionen let kan erstattes af majs.

Sagsøgte har endvidere tilbudt at føre sagkyndigt bevis for, at der forelå risiko for alvorlige forstyrrelser, som kunne true opnåelsen af de i artikel 39 i traktaten opstillede mål.

Det følger imidlertid af sagsøgtes oplysninger under den mundtlige forhandling, at det ikke er nødvendigt at føre et sådant bevis. De den 1. oktober 1963 indgivne ansøgninger om importlicenser for januar 1964 beløb sig til i alt ca. 125 000 tons. Denne mængde er ifølge de af sagsøgte fremlagte statistikker næppe større end gennemsnittet for den normale månedlige indførsel. På grund af det tyske majsmarkeds overskuelighed var der i øvrigt kun ringe risiko for, at der for det samme tidsrum skulle komme flere betydelige indførsler. Thi efterretningen om tildelingen af importlicenser ville hurtigt være spredt blandt de pågældende importører, og det er usandsynligt, at et større antal af disse var begyndt at konkurrere med indehaverne af de nævnte licenser. Herefter ser det ikke ud til, at den mængde af indført majs, der faktisk var tale om, kunne have ført til alvorlige forstyrrelser på markedet.

I øvrigt kunne indførslen af 125 000 tons majs til de ovenfor nævnte lave priser ikke have ført til et prissammenbrud for majs. Hvis der bliver udbudt en bestemt vare i en mængde, der svarer til mellem 8 og 10 % af årsforbruget, så kan dette ganske vist føre til, at de normale priser giver uforholdsmæssigt meget efter; dette kan dog kun frygtes, når den udbudte mængde er overskydende, og når størrelsen af udbudet til lave priser er ukendt. I det foreliggende tilfælde kunne et sådant prissammenbrud imidlertid ikke indtræffe, da den majs mængde, som skulle importeres, ikke var overskydende og allerede den 2. oktober, dvs. 3 måneder før den kritiske periode, var

blevet fastsat og bekendtgjort. Det er derfor usandsynligt, at det tyske marked ikke uden stor forstyrrelse kunne have optaget denne mængde, selv om den var blevet udbudt til lave priser, hvilket utvivlsomt ikke var de pågældende importørers hensigt.

Når det allerede viser sig højst tvivlsomt, om godkendelsen af de omtvistede ansøgninger truede det tyske majsmarked med forstyrrelser af en sådan alvor, som forudsættes i artikel 22 i forordning nr. 19, må det fornuftigvis være udelukket, at disse forstyrrelser kunne have farlige indvirkninger på det tyske bygmarked. Ifølge sagsøgtes egne oplysninger er de to markeder indbyrdes afhængige, navnlig på grund af at andelen af henholdsvis majs og byg i foderstoffer svinger i takt med priserne på disse kornarter. Det er ganske vist korrekt, at et forøget udbud i Forbundsrepublikken af majs til lavere priser kunne medføre en forandring af majsens andel til ugunst for byggen, men en sådan forandring forudsætter, at producenterne af foderstoffer regner med stabilitet i prisen på og udbudet af den indførte vare. Ellers ville et sådant forhold, selv ved en forbigående vigen af majspriserne, næppe foranledige producenterne til at ændre deres adfærd.

Det kan udledes af det ovenfor anførte, at de af Kommissionen befrygtede forstyrrelser, selv om de imod al sandsynlighed var indtrådt, ville have været af en alt for forbigående karakter til at kunne bringe majs- og bygmarkedets stabilitet og dermed »landbrugsbefolkningens rimelige levestandard«, jf. EØF-traktatens artikel 39, i fare.

Da de i artikel 22 i forordning nr. 19 opstillede betingelser følgelig ikke er opfyldt, må den anfægtede beslutning annulleres.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

idet den forkaster enhver anden hermed uforenelig eller videregående påstand:

Beslutningen af 3. oktober 1963 fra Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab om at bemyndige Forbundsrepublikken Tyskland til at bibeholde beskyttelsesforanstaltningerne ved indførsel af majs, hirse og sorghum annulleres.

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 1965.